

‘Buddy’ Theo Brok over zijn grootste passie: New Orleans Jazz

Het is op een zondagmiddag dat familieman, melodist, klarinettist en saxofonist van ‘De Buddy’s’ Theo Brok de deur opent. Muziek is de grote passie van Theo en dat steekt hij niet onder stoelen of banken. Tijdens zijn zoektocht in zijn muzikale loopbaan kwam Theo in aanraking met Jazzmuziek en verschoof zijn interesse van klassiek tot een diepe voorliefde voor de echte New Orleans liedjes. Dat resulteerde eind 2008 tot de oprichting van het unieke gezelschap, New Orleans Jazz Trio, ‘The Buddy’s’.

Door: Anita van Dooren

Hoe het zo is gekomen

Theo vertelt: “Anderhalf jaar geleden ging ik als oud politiemannet met vervroegd pensioen. Ik kreeg meer vrije tijd en dacht: ‘ik word lid van de senioren biljartclub in wijkcentrum de Pannenschuur.’ Tijdens het biljarten stelde Jos Koster zich voor. Ik zei daarop: ‘Ben jij De Jos Koster, de banjoist?’, Dat bleek zo te zijn en we raakten aan de praat over onze voorliefde voor de New Orleans muziekstroming. We besloten samen muziek te gaan maken en zo is het gekomen. Je kunt concluderen dat ik het grootste geluk van de wereld heb. Ik had nooit durven dromen dat ik na mijn pensionering wanneer men toch tegen je zegt: ‘Je mag nu gaan genieten van de rest van je leven.’, nog met twee van zulke grote muzikanten zo geweldig muziek kan maken. Naast Jos is die tweede Pieter de Lange. Hij is een allround bassist en kan écht alles spelen. Ik kende hem oppervlakkig, en wist dat hij het heel druk had. Maar toen ik hem vroeg voor ons New Orleans Jazz Trio reageerde hij heel meteen heel oprecht met: ‘Ja natuurlijk wil ik dat, daar maak ik tijd voor!’ Ik ben er erg trots op dat ik hem erbij heb kunnen praten. Het is een gedurfde en unieke combinatie van bas, banjo en klarinet.”

Muzikale loopbaan

“Ik heb al een hele muzikale carrière achter de rug. Op drieëntwintigjarige leeftijd volgde ik een klassieke studie op klarinet, via het Brabants Orkest. Rinus van Hamond, toen soloklarinettist van het Brabants Orkest, was mijn leraar. Via de harmoniemuziek trok de lichtere muziek mij steeds meer. Ik speelde vijfentwintig jaar in de dixielandband Puple Jazz Band die op het hoogtepunt van haar bestaan is opgeheven. Als politiemannet speelde ik bij het bedrijfsorkest en via die Big Band heb ik saxofoon leren spelen. Ik werk nog steeds mee aan dit politieorkest,” aldus Theo.

Over New Orleans Jazz

Vol vuur vertelt ‘The Buddy’: “Bij de New Orleans Jazz stijl is de herkenbaarheid van de melodie essentieel. Bij meer moderne jazzsoorten is vaak niet te horen om welk liedje het gaat. Het is daarom zaak om dicht bij de melodie te blijven, je mag best variëren en nootjes maken maar het moet altijd herkenbaar zijn.” Theo laat een opname horen via zijn laptop. Pakkende, nostalgische, warme, lage en weemoedige klanken klinken daarop vervolgens door de woonkamer. “Kijk, de van oorsprong echte New Orleans liedjes komen uit de tijd van de katoenplantages. Zwarte slaven werkten

The Buddy's met links Pieter de Lange, midden Theo Brok en rechts Jos Koster

op het land en kregen zweepslagen. In hun schaarse vrije tijd probeerden ze door met hun kinderen nog wat muziek te maken, te overleven. Het zijn mooie oude liedjes die veel emoties oproepen, daar zijn boeken over vol geschreven. Wie kent er niet de nummers zoals: We'll meet again, Love me tender. We willen niet dat deze muziek in de vergetelheid raakt. Door het zoveel mogelijk te laten horen hopen we deze muziek in stand te houden. New Orleans was een havenstad met allerlei invloeden, met de faam van stad van plezier en losse zeden. Het wemelde van de activiteiten, het zat er stikvol orkesten. Later vertrokken de muzikanten en zijn de originele generatie muzikanten letterlijk bijna uitgestorven. ”

Uitdaging

Bevlogen vertelt Theo: “We hebben allemaal een eigen inbreng. Het mooiste nummer wat ik speel is ‘A Solas’ van Butch Thompsom.

Daar ben ik ontzettend trots op. Je hoort hierin vier verschillende stijlen van de New Orleans Jazz. Het zijn verschillende ritmes van instrumenten die bij elkaar komen, luister maar. Het is geen gemakkelijk nummer, wij leggen de lat behoorlijk hoog. Jos heeft gemaild met Butch Thompsom, deze man leeft tegenwoordig in Minneapolis. Butch heeft persoonlijk pianomuziek opgestuurd voor dit nummer. Vroeger heeft Jos nog muziek met hem gemaakt. Wij dagen elkaar uit om de oorspronkelijke muziek zo authentiek mogelijk neer te zetten. Ik werk hier dagelijks aan want hoewel wij veel complimenten krijgen, kan er best nog wat verbeterd worden. Als ik bijvoorbeeld mijn ogen dichtknijp en mij helemaal mee laat voeren door de muziek, verwijderd mij dat soms te ver van de melodie. Jos is wel onze grote leermeester. Hij kan geen noot lezen maar heeft zoveel ervaring, oren en passie; hij weet precies wat hij wil. Hij is wel een strenge leermeester en roept ons terug als we teveel van de melodie afdwalen. Jos is een grote New Orleans fan, hij is er meerdere malen geweest. In zijn prille jeugd op twaalfjarige leeftijd speelde hij al met donkere jazzmuzikanten. Tegenwoordig is er niet veel meer over van New Orleans, er is een overstroming geweest. Jos gaat er niet meer naar toe om zijn herinneringen te laten zoals ze zijn. Voor mijzelf sluit ik het niet uit, toch vermoed ik dat het er niet van komt om er ooit nog eens heen te gaan. Dat doet niets af aan mijn liefde voor deze muziek, die zoektocht zit verweven in mijn muzikale loopbaan. In korte tijd hebben wij redelijk wat bereikt. Een liedje dat ik trouwens ook erg mooi vind is: When I grow too old to dream.”

De Uitstraling zegt hierover: Je bent nooit te oud om te dromen!

Meer weten: www.thebuddys.nl